

„Виена, 3/15 февруария 1877 г.

„Глъбокоуважаем Господине.

„Българският народъ, ако и изтощенъ и почти „убитъ отъ злочастия и теглила, не е прѣстаналъ още „да се надѣе. Той слѣдва още да вѣрва, че христианска „и цивилизирана Европа нѣма да го остави и тозъ путь „на неговите джелати. Като доказателство за тазъ на- „дежда на нашия народъ, имамъ честъ да Ви изпратя, „тукъ притворенъ, французски прѣводъ на едно про- „шение, което тъй много пострадалите жители отъ Та- „таръ-Пазарджийския окръгъ сѫ изпроводили до бъл- „гарските делегати Цанковъ и Балабановъ съ жалба да „го прѣдадатъ или прѣпроводятъ на шестътъхъ велики „сили. Това прошение, носеще безбройно число подписи „отъ града и отъ селата, е най-добриятъ коментарий, „който би могълъ да се даде на турските реформи, съ „които туркофилитъ правятъ толкозъ голѣмъ шумъ. То „се изпрати до всички министри на иностранините дѣла „за шестътъхъ велики сили.

„Глъбокоуважаем Господинъ Гладстоне,

„Българитъ чакаха съ голѣмо нетърпѣние отваря- „нето на английския парламентъ. Нѣма нужда да Ви „кажа, че отъ разискванията, които ще се подигнатъ въ „него, тѣ очакватъ най-добъръ резултатъ за тѣхното „дѣло. Тѣ благодарятъ прѣдварително на всички прия- „тели и защитници на правдата и на хуманността, които „ще издигнатъ тамъ гласа си за това дѣло на самата „цивилизация.

„Като Ви моля, при това, да приемете и моите най- „горещи благодарения, както и изражение на моето най- „дѣлбоко уважение къмъ Васъ.

Съмъ Вашъ прѣданний

М. Д. Балабановъ.